

[Foged.]

i tvungen opsparing. Han er heldig, hvis han bor i en kommune, hvor den kommunale beskatning er under 14 pct. Det vil altså sige, at disse tal tilsammen vil blive meget nær 100 pct., 99 $\frac{3}{4}$ pct. har jeg set at man har regnet det ud til i dagspressen. Jeg må derfor indrømme, at man kan egentlig ikke sige, at denne borger har fået meget ud af det første års indtjening, når den ligger over 22.000 kr. Jeg tror derfor, at den tvungne opsparing ligesom er med til at overdimensionere vor udskrivning set fra borgernes synspunkt.

Jeg skal slutte med det lille hjertesuk, at når den tvungne opsparing overhovedet må komme, så må det være, fordi den frivillige opsparing ikke er tilstrækkelig, ikke er attraktiv nok. Jeg håber, at den højtærede finansminister netop på den frivillige opsparings område, som vi alle ved er inde i en jungle af regler, vil tage initiativ til, at der bliver ryddet noget op i denne jungle, så at vi kan få nogle regler, som der ganske anderledes kan hittes ud af; det er ikke os, der skal hitte ud af dem, det er den enkelte borger, der skal hitte ud af dem. Jeg vil gerne opfordre den højtærede finansminister til, at han interesserer sig mere for den frivillige opsparing og for ordentlige regler herfor og ikke interesserer sig så meget for den tvungne opsparing. Jeg tror, at den enkelte borger hellere ser en rimelig skatteudskrivning såvel direkte som indirekte, end han ser, at der kommer periodiske opfindelser som den tvungne opsparing.

Med disse ord skal jeg anbefale det gode udskrivningslovforslag til vedtagelse og kun tilføje, at de af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, socialistisk folkeparti, stillede ændringsforslag kan vi ikke stemme for.

Henry Christensen: Jeg kommer til at gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Peter Nielsen, der ville replicere til det, der blev sagt her for 14 dage siden, og nu ville fremstille sig næsten med englevinger. Han forklarede, at han havde sandelig altid haft en sådan karakter, at han ikke kunne tænke sig at løbe fra noget; det blev sagt i forbindelse med forliget og skattereformen. Han føjede, så vidt jeg forstod, til, at han var helt på det rene med, at det måtte da være sådan, at blot et af partierne ville fast-

holde skattereformen, måtte den selvfølgelig gennemføres. Det ærede medlem hørte nu ikke ret godt efter, da vi drøftede dette for 14 dage siden, for da citerede jeg lidt af det, det ærede medlem havde udtalt umiddelbart efter eller meget kort efter, at forliget var sluttet, og jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at gentage dette citat, hvor det ærede medlem den 10. august udtalte følgende til Ekstrabladet:

„Personlig har jeg aldrig troet på, at der blev mulighed for at gennemføre skattelettelser. Hvis regeringspartierne og venstre og de konservative ikke bedømmer situationen til foråret på samme måde, så bliver det vel nødvendigt med et valg“.

Jeg beder det ærede medlem sammenholde denne udtalelse umiddelbart efter forliget med det, det ærede medlem siger her i dag. Det ærede medlem var jo ikke nogen ligegyldig person i den forbindelse. Det ærede medlem var de store regeringspartiers ordfører, og derfor måtte det dengang gøre meget stærkt indtryk på os, at vi havde forhandlet med det ærede medlem, og at det ærede medlem, så snart forhandlingerne var overstået, sagde til offentligheden, at det, som han jo vidste var en af de afgørende ting i forliget, havde han sandelig aldrig troet på, og ikke nok med, at han ikke havde troet på det; han føjede til, at det var sandelig sådan, at kunne man ikke blive enig om at fravige det, havde man midler til at få fraveget det, nemlig gennem et valg. Det var det modsatte af det, det ærede medlem siger her i dag, hvor det ærede medlem nu giver udtryk for, at hvis ét parti ville fastholde skattelettelsen, så måtte dette respekteres, og så skulle den gennemføres.

Det ærede medlem har selv gjort sig skyldig i den kritik, som det var nødvendigt at fremsætte over for det ærede medlem, og den mistillid, som det ærede medlem unødigt skabte til den del af det forlig, der dengang blev sluttet.

Jeg forstod også på det ærede medlem, at nu glæder han sig over, at der kun skulle være 18 dage til, at forligets virkninger ophører. Det kan jo så være, at det ærede medlem kan få glæde af det. Det kan også være, at det ikke bliver til så forfærdelig megen glæde. Nu behandler vi her bl. a. lovforslaget om den bundne opsparing, som jo